

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **P. J., IČO: X.**
sídlem X.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2020 č.j. 701/2020-160-SPR/4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Žalobce se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 27. 4. 2020 č.j. 701/2020-160-SPR/4 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodl tak, že odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 20. 2. 2020 č.j. MHMP 303407/2020/Šes, sp. zn. S-MHMP 1651757/2019/Šes (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) se jako opožděné zamítá.
2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) v souladu s ust. § 67 odst. 1 správního řádu rozhodl tak, že žalobce se jako provozovatel motorového vozidla tov. značky X. a specifikované registrační značky dopustil přestupku, neboť v rozporu s ust. § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“) nezajistil, aby dne 28. 7. 2019 v 11:40 hodin v Praze 4, na Jižní spojnici (směr jízdy Krč k ul. Chodovské) při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, a to tím, že dosud nezjištěným řidičem byla s vozidlem v daném místě a čase na pozemní komunikaci označené informativní zónovou značkou IZ 2a „Silnice pro motorová vozidla“ překročena nejvyšší dovolená rychlost, tento řidič jel s uvedeným motorovým vozidlem rychlostí 122 km/h, a nikoliv, obecnou úpravou pravidel silničního provozu, v obci dovolenou rychlostí do 80 km/h, čímž spáchal dosud nezjištěný řidič přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., a to porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, žalobce jako provozovatel daného vozidla se tak dopustil přestupku podle ust. § 125f odst. 1 porušením ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce nečinil sporným, že odvolání proti napadenému rozhodnutí bylo podáno dne 20. 3. 2020. Namítal však, že prvostupňové rozhodnutí mu nebylo doručeno dne 1. 3. 2020, nebylo totiž doručeno fikcí do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., a to z následujících dvou důvodů.
4. V první námitce tvrdil, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., nebyla v řízení jeho zástupcem, v přípisu žalobce ze dne 29. 11. 2019, v němž se domáhal zastupování touto společností, totiž žalobce vystupoval jako fyzická osoba nepodnikající, avšak řízení bylo proti němu vedeno jako proti podnikateli. Správní řád přitom v § 37 odst. 2 jednoznačně rozlišuje mezi podáním fyzické osoby a podnikající fyzické osoby. Žalobce však nevymezil, že by při zmocnění jednal jako podnikatel, žalobce jako fyzická osoba podnikající nikoho nezmocnil, zmocnění učinil jako fyzická osoba nepodnikající, bylo-li proti němu zahájeno řízení jako proti podnikateli, zmocnění na danou věc nedopadalo. Doručování společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

nebylo účinné, relevantní je tak datum doručení žalobci dne 5. 3. 2020, proto je odvolání podané dne 20. 3. 2020 včasné.

5. Ve druhé námitce uvedl, že dne 1. 3. 2020 nebylo prvostupňové rozhodnutí doručeno ani společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. jako zástupci žalobce, k doručení fikcí dojít nemohlo, jelikož společnost nedisponovala přístupovými údaji k datové schránce, a to vinou Ministerstva vnitra. Ke dni 14. 6. 2019 byla totiž do obchodního rejstříku zapsána změna jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., novým jednatelem se stala společnost Ochrana řidičů o.s., pro výkon funkce jednatele zastoupena M. P. (navrhl důkaz výpisem z obchodního rejstříku). Uvedl, že při změně statutárního zástupce společnosti musí Ministerstvo vnitra z moci úřední zneplatnit přístupové údaje původního statutárního zástupce a doručit je novému statutárnímu zástupci, jako jediná osoba má právo přístupu k datové schránce ta, jež nově vykonává funkci člena statutárního orgánu, avšak pro chybu orgánu veřejné moci k datové schránce přistupovat nemohla. Novému statutárnímu zástupci byly přístupové údaje doručeny dne 21. 3. 2020 (k důkazu navrhl příslušnou datovou zprávu), dříve nemohlo k doručení datové zprávy s rozhodnutím dojít, datová zpráva tak byla doručena dne 21. 3. 2020 a odvolání podané dne 20. 3. 2020 bylo proto včasné. K důkazu navrhl vyžádat vyjádření Ministerstva vnitra o tom, kdy byl zřízen přístupový údaj k datové schránce společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. M. P. a jakým způsobem byl tento přístupový údaj doručován a kdy byl doručen. Na základě toho měl za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, odvolání bylo podáno včas.
6. Dále se ohradil proti zveřejňování osobních údajů svých i svého právní zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu.
7. Navrhl, aby napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a uvedl, že trvá na svém závěru o opožděnosti odvolání. Sdělil, že výzva k podání vysvětlení byla doručena žalobci coby fyzické osobě podnikající, načež žalobce reagoval sdělením ze dne 29. 11. 2019, v němž oznámil osobu, jež řídila vozidlo, a vyslovil vůli, pro případ, že bude zahájeno řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., být v takovém řízení zastupován společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. Byť ve sdělení žalobce neuvedl své identifikační číslo jako podnikající fyzické osoby, v jeho úvodu uvedl, že mu správní orgán doručil výzvu k podání vysvětlení. Z kontextu je tudíž zřejmá reakce žalobce coby podnikající fyzické osoby na výzvu k podání vysvětlení, která mu byla zaslána jako podnikající fyzické osobě, absenci identifikačního čísla pak správní orgán shledal nepodstatnou vadou, a proto podání bez dalšího akceptoval, případné vyzvání k doplnění údaje by představovalo nadbytečný formalismus. Z obsahu správního spisu pak považoval za zřejmé, že žalobce plnou moc společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. udělil, obsahem plné moci jsou údaje žalobce i spisová značka daného správního řízení, žalobce během celého řízení nesdělil, že by jej uvedený

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

zmocněnec nezastupoval, přestože jej o tom správní orgán I. stupně informoval v zasílaných písemnostech (zejména v hlavičkách). Jak tedy vyplývá ze spisu, vztah mezi žalobcem a jmenovanou společností skutečně existoval. Poukázal na to, že obdobným způsobem bylo postupováno i v jiných věcech, kde jako zástupce vystupovala společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., uvedl konkrétní řízení, plnou moc je však třeba hodnotit podle jejího obsahu bez ohledu na to, jak je označena, námitku považoval za účelovou.

9. K tvrzenému pochybení Ministerstva vnitra ohledně zaslání přístupových údajů k datové schránce uvedl, že nic takového ze správního spisu nevyplývá. Případná absence přístupových údajů by nemohla jít k tíži správním orgánům, jde o záležitost právnické osoby, již byla datová schránka zřízena. Shledal tedy, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. v době doručování rozhodnutí (tj. v rozhodné době) disponovala přístupovými údaji do své datové schránky, nic jí proto nebránilo se do ní přihlásit. Posléze se vyjádřil i k požadavku žalobce na anonymizaci údajů jeho i jeho právního zástupce. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil, že výzvou ze dne 12. 11. 2019 č.j. MHMP 2291446/2019/Šes, sp. zn. S-MHMP 1651757/2019/Šes, adresované žalobci spolu s uvedením jeho identifikačního čísla, správní orgán I. stupně uložil žalobci, aby podal vysvětlení, kdo v daném místě a čase řídil uvedené motorové vozidlo, jehož je žalobce provozovatelem.
11. Následně žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně sdělení k řidiči vozidla, do záhlaví uvedl sp. zn. S-MHMP 1651757/2019/Šes, dále sdělil, že mu správní orgán doručil výzvu k podání vysvětlení a že vozidlo řídil pan P. K., následně pro případ zahájení přestupkového řízení pro přestupek dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. zmocnil pro celé řízení společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., která mu řeší veškerou administrativu a přebírá též jeho korespondenci; ve sdělení se identifikoval jménem a příjmením, datem narození a adresou, nikoliv identifikačním číslem.
12. Žalobci bylo zasláno a doručeno vyrozumění o zahájení řízení o přestupku ze dne 29. 1. 2020 (doručeno mu bylo dne 10. 2. 2020) a prvostupňové rozhodnutí (doručeno mu bylo dne 5. 3. 2020), v obou dokumentech obsahovalo záhlaví informaci, že žalobce zastupuje společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., prvostupňové rozhodnutí tuto informaci obsahovalo opakovaně i uvnitř vlastního textu rozhodnutí. Žalobce se však proti svému zastupování společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., nikterak neohradil, ani neoznámil správnímu orgánu ukončení zastoupení.
13. Vyrozumění o zahájení řízení o přestupku ze dne 29. 1. 2020 bylo dodáno do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., dne 29. 1. 2020 a dne 2. 2. 2020 bylo též doručeno, neboť se přihlásila oprávněná osoba.
14. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 20. 2. 2020, bylo shledáno, že žalobce se jako provozovatel daného vozidla dopustil přestupku podle ust. § 125f odst. 1 porušením ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byla uložena pokuta ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

výši 5 000 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení. Rozhodnutí bylo dodáno do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. dne 20. 2. 2020, a doručeno jí bylo dne 1. 3. 2020 fikcí.

15. Dne 20. 3. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně dodáno do datové schránky blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
16. Správní orgán pak žalobci i společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., zaslal vyrozumění ze dne 25. 3. 2020 o opožděnosti podaného odvolání; společnosti bylo doručeno do datové schránky dne 28. 3. 2020, společnost reagovala přípisem ze dne 28. 3. 2020, podle něž společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., není v dané věci účastníkem ani zástupcem a není zřejmé, proč je jí taková korespondence zasílána.
17. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 27. 4. 2020, žalovaný shrnul dosavadní průběh řízení a uvedl, že souhlasí s názorem správního orgánu I. stupně o opožděnosti odvolání, s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2017 č.j. 1 As 31/2017 – 33 konstatoval, že správní orgán I. stupně písemnosti v přestupkovém řízení doručoval správně žalobcovu zástupci, žalobce udělil před zahájením řízení o přestupku provozovatele vozidla společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., řádně plnou moc, z níž plyne jeho jednoznačná vůle být v řízení zastupován, podání je třeba posuzovat dle jeho obsahu. K opožděnosti podaného odvolání vyslovil, že žalobci bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno fikcí dne 5. 3. 2020, zatímco jeho zmocněnci dne 1. 3. 2020, odvolání pak bylo podáno dne 20. 3. 2020, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012 č.j. 2 As 2/2012 – 26 sdělil, že v případě doručení rozhodnutí zástupci účastníka nemá doručení samotnému účastníkovi žádné procesní účinky, za den doručení žalobci je tak nutno považovat den doručení zástupci, tj. 1. 3. 2020, lhůta pro podání odvolání uplynula marně dnem 16. 3. 2020, odvolání tak bylo podáno opožděně, a proto v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu odvolání zamítl.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen "s.ř.s."). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
20. Podle § 37 odst. 2 věty druhé a třetí správního řádu *„Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

21. V první námitce žalobce tvrdil, že ve správním řízení o přestupku provozovatele vozidla nebyl zastoupen společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., jelikož ve sdělení ze dne 29. 11. 2019, v němž plnou moc udělil, vystupoval jako fyzická osoba nepodnikající. S takovým náhledem se soud neztotožňuje.
22. Výzva správního orgánu I. stupně ze dne 12. 11. 2019 sp. zn. S-MHMP 1651757/2019/Šes byla žalobci doručena jako podnikající fyzické osobě tj. i s uvedením jeho identifikačního čísla a sídla, žalobce sdělením ze dne 29. 11. 2019 na tuto výzvu reagoval ve stanovené lhůtě a uvedl spisovou značku, pod níž mu byla výzva zaslána, jeho reakce je pak vzhledem k obsahu výzvy adekvátní, žalobce se v ní vyjádřil k požadavku správního orgánu. Je tudíž bez nejmenších pochyb zcela zjevné, že žalobce reagoval na výzvu správního orgánu ze dne 12. 11. 2019, kterou obdržel jako fyzická osoba podnikající a tedy i v reakci na tuto výzvu jednal jako fyzická osoba podnikající; z ničeho nelze dovodit, že by tomu tak nebylo. Ani v žalobě není nikterak zdůvodněno, proč by měl žalobce reagovat jako fyzická osoba nepodnikající (s výjimkou absence identifikačního čísla), není popsáno, zda mohlo dojít např. k záměně s jiným konkrétním řízením apod. Ostatně, ani ve správním řízení žalobce tuto námitku neuplatnil, a to ani v jeho průběhu, ani v odvolání, nijak se nevymezil proti tomu, že správní orgán I. stupně považoval za jeho zástupce společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. S touto žalobní námitkou, dle které společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. nebyla zástupcem žalobce ve správním řízení, je navíc v rozporu druhá žalobní námitka, ve které žalobce dovozoval včasnost podání od argumentu, že společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. bylo prvostupňové rozhodnutí jako zástupci žalobce doručeno teprve dne 21. 3. 2020.
23. V této souvislosti je možné poukázat též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2005 č.j. 7 As 13/2005 – 62, publikovaném pod č. 1044/2007 Sb. NSS, uvedl: *„Při posuzování, jestli písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci (do protokolu) mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda spolehlivě prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení. V případě, že je možné bez pochybností takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, popřípadě z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady plné moci za řízení význam.“*
24. Soud tak shledal, že z výše uvedeného neplynou důvodné pochybnosti o vůli žalobce jako podnikající fyzické osoby být v řízení zastupován společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., plná moc byla udělena řádně. Chybějící identifikační číslo je sice formální vadou podání, avšak s ohledem na výše popsany kontext všech souvisejících skutečností nelze dovozovat, že by žalobce v tomto podání, kde zároveň udělil plnou moc, vystupoval jako osoba nepodnikající. Správní orgán I. stupně tudíž nepochybil, pokud ve správním řízení jednal se společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako se zástupcem žalobce.
25. Ve druhé námitce žalobce uváděl, že prvostupňové rozhodnutí nebylo zmocněnci, společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., doručeno dne 1. 3. 2020, jelikož statutární orgán nedisponoval přístupovými údaji k datové schránce společnosti. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

26. Jak již soud dovodil výše, žalobce zastupovala v řízení právnická osoba, společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Tato osoba měla zřízenou datovou schránku, což je nesporné. Prvostupňové rozhodnutí bylo této právnické osobě dodáno do datové schránky dne 20. 2. 2020. Přitom správní orgán je dle ust. § 19 odst. 1 správního řádu povinen písemnost zaslat primárně do datové schránky (srov. právní větu k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017 č.j. 6 As 5/2017 - 22)., což v daném případě učinil.
27. Tvzení o tom, že daná společnost resp. její statutární orgán neměla z důvody změny jednatele, která byla do obchodního rejstříku zapsána dne 14. 6. 2019, až do 21. 3. 2020 přístup do datové schránky, je v přímém rozporu s obsahem správního spisu. Společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., totiž bylo v přestupkovém řízení zasláno do datové schránky i vyrozumění ze dne 29. 1. 2020, tentýž den bylo dodáno a dne 2. 2. 2020 se do datové schránky společnosti přihlásila oprávněná osoba, čímž bylo vyrozumění doručeno. Tím je dostatečně vyvráceno tvrzení žalobce, že datová schránka společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. nebyla v období od 14. 6. 2019 do 21. 3. 2020 oprávněné osobě přístupná.
28. Ve věci pak není rozhodné, kdo je statutárním orgánem právnické osoby, jelikož statutárnímu orgánu se nedoručuje, doručuje se právnické osobě, přičemž tato podmínka byla v dané věci splněna. I kdyby statutární orgán skutečně nedisponoval platnými přístupovými údaji pro přístup do datové schránky, na celé věci to nic nemění, neboť na účinnost doručení to vliv nemá. Uvedený názor vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 4. 2021 č.j. 1 As 428/2020 – 39: *„Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou týkající se nemožnosti přístupu do datové schránky společnosti, která ve správním řízení vystupovala jako zástupce řidiče. Stěžovatel tvrdí, že do datové schránky neměl v rozhodnou dobu přístup aktuální statutární orgán, a proto nemohlo být řádně doručeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani podáno odvolání. K tomu lze uvést, že při doručování právnické osobě, která má povinně zřízenou datovou schránku, není rozhodné, kdo je jejím statutárním orgánem ani další skutečnosti vztahující se k jeho osobě. Doručuje se právnické osobě, nikoliv jejímu statutárnímu orgánu, který je jen osobou oprávněnou k přístupu do datové schránky. Skutečnost, že oprávněná osoba v dané době nedisponovala platnými údaji pro přístup do datové schránky, případně že se jí z důvodů na její straně nepodařilo přijatou datovou zprávu otevřít, nemá na účinnost doručení vliv (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2019, sp. zn. 23 Cdo 641/2019, ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 21 Cdo 93/2012; usnesení ze dne 31. 1. 2012, sp. zn. 32 Cdo 3981/2011, nebo usnesení ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 33 Cdo 930/2014).“*
29. S ohledem na výše uvedené závěry soud v řízení neprováděl dokazování navržené žalobcem k jeho tvrzení, že novému statutárnímu orgánu společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. byly přístupové údaje do datové schránky doručeny dne 21. 3. 2020, neboť by to bylo zcela nadbytečné.
30. Soud tak neshledal pochybení v závěru správních orgánů, dle kterého bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. jako zástupci žalobce fikcí dne 1. 3. 2020 a odvolání podané dne 20. 3. 2020 je tudíž opožděné.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

31. Návrh žalobce na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas je určen Nejvyššímu správnímu soudu a soud se k němu proto nebude vyjadřovat. Soud v této souvislosti pouze odkazuje na přechozí vyjádření Nejvyššího správního soudu k této argumentaci žalobce (tj. usnesení ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017-161, rozsudky ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019-33, ze dne 27. 3. 2019, č.j. 2 As 383/2017 - 46, ze dne 17. 1. 2019, č.j. 10 As 321/2017-38, a mnohé další).
32. Soud na základě shora uvedeného neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. června 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Mgr. Kateřina Peroutková, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.